PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2358

ze dne 20. prosince 2016,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ([1]), a zejména na čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5 a čl. 142 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ([2]) stanoví seznamy třetích zemí a území, jejichž režimy dohledu a regulace jsou považovány za rovnocenné s odpovídajícími režimy dohledu a regulace uplatňovanými v Unii v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013.

(2) Komise provedla další posouzení režimů dohledu a regulace pro úvěrové instituce ve třetích zemích a na třetích územích. Díky těmto posouzením mohla Komise vyhodnotit rovnocennost těchto režimů pro účely zacházení s příslušnými kategoriemi expozic uvedenými v článcích 107, 114, 115, 116 a 142 nařízení (EU) č. 575/2013.

(3) Rovnocennost byla zjišťována na základě analýzy zaměřené na výsledky režimů dohledu a regulace třetí země, která testuje schopnost třetí země plnit stejné obecné cíle jako režimy dohledu a regulace v Unii. Cíli jsou zejména stabilita a integrita domácího i globálního finančního systému jako celku; účinná a přiměřená ochrana vkladatelů a jiných zákazníků finančních služeb; spolupráce mezi různými aktéry finančního systému, včetně regulačních orgánů a orgánů dohledu; nezávislost a účinnost dohledu a účinné provádění a prosazování příslušných mezinárodně dohodnutých standardů. Aby mohly režimy dohledu a regulace třetí země dosáhnout stejných obecných cílů jako režimy dohledu a regulace Unie, měly by splňovat řadu operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům režimu dohledu a regulace Unie, jež platí pro příslušné kategorie finančních institucí.

(4) Ve svých posouzeních Komise zohlednila relevantní vývoj dohledového a regulačního rámce od přijetí prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/230 ([3]) a vzala v úvahu dostupné zdroje informací, včetně posouzení Nového Zélandu a Turecka, která provedl Evropský orgán pro bankovnictví, a informací týkajících se Faerských ostrovů a Grónska, jež poskytlo Dánsko.

(5) Komise dospěla k závěru, že v Turecku, na Novém Zélandu, Faerských ostrovech a v Grónsku byly zavedeny režimy dohledu a regulace, jež splňují řadu operativních, organizačních a kontrolních standardů, které odpovídají základním prvkům režimu dohledu a regulace Unie vztahujícího se na úvěrové instituce. Z toho důvodu je vhodné považovat režimy dohledu a regulace vztahující se na úvěrové instituce se sídlem v těchto třetích zemích a územích za přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii pro účely čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4, čl. 116 odst. 5 a čl. 142 odst. 1 bodu 4 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

([1]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ze dne 12. prosince 2014 o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 155).

([3]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/230 ze dne 17. února 2016, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU, pokud jde o seznamy třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 41, 18.2.2016, s. 23).

(6) Prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU by proto mělo být změněno tak, aby zahrnovalo uvedené třetí země a území v příslušném seznamu třetích zemí a území, jejichž požadavky na dohled a regulaci jsou považovány za rovnocenné režimu Unie pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení (EU) č. 575/2013.

(7) Seznam třetích zemí a území, jejichž režimy jsou považovány za rovnocenné pro účely tohoto rozhodnutí, není konečný. Komise bude s pomocí Evropského orgánu pro bankovnictví nadále pravidelně sledovat vývoj režimů dohledu a regulace třetích zemí a území, aby bylo možné seznam třetích zemí a území uvedený v tomto rozhodnutí podle potřeby a alespoň jednou za pět let aktualizovat, a to zejména s ohledem na neustálý vývoj režimů dohledu a regulace v Unii i v globálním měřítku, přičemž se zohlední nové dostupné zdroje relevantních informací.

(8) Pravidelným přezkumem požadavků v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, které jsou použitelné ve třetích zemích a územích uvedených na seznamech v přílohách, by neměla být dotčena možnost Komise provádět zvláštní přezkum týkající se konkrétní třetí země nebo území kdykoli jindy mimo období obecného přezkumu, pokud Komise musí z důvodu určitého vývoje přezkoumat uznání udělené tímto rozhodnutím. Takové přezkoumání může vést k odnětí uznání rovnocennosti.

(9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského bankovního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU se mění takto:

1) příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I tohoto rozhodnutí;

2) příloha IV se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto rozhodnutí;

3) příloha V se nahrazuje zněním uvedeným v příloze III tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Seznam třetích zemí a území pro účely článku 1 (úvěrové instituce)

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Faerské ostrovy
6) Grónsko
7) Guernsey
8) Hongkong
9) Indie
10) Ostrov Man
11) Japonsko
12) Jersey
13) Mexiko
14) Monako
15) Nový Zéland
16) Saúdská Arábie
17) Singapur
18) Jižní Afrika
19) Švýcarsko
20) Turecko
21) USA“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA IV

Seznam třetích zemí a území pro účely článku 4 (úvěrové instituce)

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Faerské ostrovy
6) Grónsko
7) Guernsey
8) Hongkong
9) Indie
10) Ostrov Man
11) Japonsko
12) Jersey
13) Mexiko
14) Monako
15) Nový Zéland
16) Saúdská Arábie
17) Singapur
18) Jižní Afrika
19) Švýcarsko
20) Turecko
21) USA“

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA V

Seznam třetích zemí a území pro účely článku 5 (úvěrové instituce a investiční podniky)

Úvěrové instituce:

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Faerské ostrovy
6) Grónsko
7) Guernsey
8) Hongkong
9) Indie
10) Ostrov Man
11) Japonsko
12) Jersey
13) Mexiko
14) Monako
15) Nový Zéland
16) Saúdská Arábie
17) Singapur
18) Jižní Afrika
19) Švýcarsko
20) Turecko
21) USA

Investiční podniky:

1) Austrálie
2) Brazílie
3) Kanada
4) Čína
5) Hongkong
6) Indonésie
7) Japonsko (omezeno na podniky obchodující s finančními nástroji typu I)
8) Mexiko
9) Jižní Korea

10) Saúdská Arábie

11) Singapur

12) Jižní Afrika

13) USA“